

Kátai Bettina III. évf.

SZOTE Főiskolai Kar Védőnő Szak

BESZÉDHIKÁK ELŐFORDULÁSI GYAKORISÁGÁNAK VIZSGÁLATA

A védőnő munkája során gyakran találkozik olyan családokkal, ahol a gyermek, esetleg a szülő is beszédhibával küszködik. A szülő a legtöbb esetben úgy véli, gyermeke a beszédhibát kinövi, ezért nem is fektet hangsúlyt a kezelésére. A védőnő és a pedagógus a hibák feltárásával, tanácsokkal ráébresztheti a szülőket arra, hogy a korrekció egénybevételel a beszédhiba csökkenthető, illetve megszüntethető az esetek nagy részében. Ahhoz azonban, hogy javaslatokat tegyen, a védőnőnek nemcsak a helyes beszéd kialakulásával kell tisztában lennie, hanem fel kell ismernie az ettől eltérő formákat is. Ennek érdekében a módszertan előírásainak megfelelő gyakorisággal szűrni kell a beszédfejlődés zavarait.

A dolgozat elméleti részében az alábbi témákat ismertetem:

- beszéd kialakulása, fejlődése,
- beszéd kialakulását elősegítő és gátló tényezők,
- leggyakoribb gyermekkori beszédhibák, így a pöszeség, dadogás, hadarás, orrhangzós beszéd,

A vizsgálatot Makó városában végeztem az óvodák nagycsoportos gyermekei (5-6 évesek) és az általános iskola alsó tagozatos tanulói között (6-10 évesek). A kutatás célja feltárni azokat a tényezőket, amelyek elősegítik a beszédhiba kialakulását, fennállását. A fentiek ismeretében a védőnő fokozottabb figyelemmel gondo-zhatja ezeket a családokat.

A dolgozatban a hangsúlyt a beszédzavarok felismerésére szeretném helyezni. A beszédhibákat a tünetek, utaló jelek szempontjából közelítem meg, a kezelési gyakorlat a háttérbe szorul. Ennek az az oka, hogy a témát védőnői szemszögből próbálom megközelíteni.

Mindannyiunkat, akik gyermekekkel foglalkozunk, érintenek a beszédhibák, a beszédfejlődés és kiejtés zavarai.

Témavezető: Csator dai Sarolta
főiskolai adjunktus